

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (sestā palāta)

2015. gada 29. oktobrī*

Pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumi — Iepirkuma procedūra — Eiropas Parlamenta locekļu pārvadāšana — Lēmums atzīt par nerezultatīvu un izbeigt konkursa procedūru, un uzsākt sarunu procedūru — Līguma slēgšanas tiesību piešķiršana citam pretendētam — Vienlīdzīga attieksme — Līguma sākotnējo nosacījumu būtiski grozījumi

Lieta T-126/13

Direct Way, Mehelena [*Machelen*] (Beļģija),

Directway Worldwide, Mehelena,

ko pārstāv *E. van Nuffel d'Heynsbroeck*, advokāts,

prasītājas,

pret

Eiropas Parlamentu, ko pārstāv *L. Darie* un *P. Biström*, pārstāvji,

atbildētājs,

par prasību atcelt trīs Parlamenta lēmumus attiecībā uz līguma par Parlamenta locekļu pārvadāšanu Briselē slēgšanas tiesību piešķiršanu.

VISPĀRĒJĀ TIESA (sestā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs *S. Frimods Nilsens* [*S. Frimodt Nielsen*], tiesneši *F. Deuss* [*F. Dehousse*] un *E. M. Kolinss* [*A. M. Collins*] (referents),

sekretārs *L. Gžegorčiks* [*L. Grzegorzcyk*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2015. gada 23. aprīļa tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – franču.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

- 1 2012. gada 8. maijā Eiropas Parlaments publicēja paziņojumu par līgumu attiecībā uz atklātu konkursu INLO.AO-2012-008-LUX-UTP-02 “Eiropas Parlamenta locekļu pārvadāšana Briselē” (OV 2012/S 88-143608).
- 2 Saskaņā ar paziņojumu par līgumu šī līguma apjoms bija aptuveni 3050 nobrauktas stundas nedēļā aptuveni 26 nedēļas gadā un aptuveni 675 nobrauktas stundas nedēļā aptuveni 7 nedēļas gadā. Kopējā līguma vērtība (neskaitot PVN) bija lēsta no EUR 10 000 000 līdz 12 000 000 uz maksimālo 4 gadu laikposmu.
- 3 Atbilstoši paziņojumam par līgumu šis līgums tiku piešķirts saimnieciski visizdevīgākajam piedāvājumam, kas izvērtēts, ņemot vērā šādus kritērijus: cenu (60 punkti), līguma izpildei ieteiktās organizēšanas atbilstību (20 punkti), ieteiktos vides pasākumus (10 punkti) un cilvēkresursu vadību un attīstību (10 punkti).
- 4 Tika iesniegti tikai divi piedāvājumi, proti, *Direct Way* un *Directway Worldwide*, prasītāju, piedāvājums un *TMS Limousine* piedāvājums.
- 5 *TMS Limousine* piedāvājums ieņēma pirmo vietu, kopā saņemot 83,43 punktus. Ar šo piedāvājumu tostarp tika piedāvāta cena EUR 38,90 stundā. Prasītāju piedāvājums ieņēma otro vietu, kopā saņemot 80,25 punktus. It īpaši, to piedāvājumā ieteiktā cena bija EUR 34,34 stundā kopā attiecībā uz aptuveni 123 000 nobrauktām stundām gadā.
- 6 Ar 2012. gada 3. septembra vēstuli Parlaments informēja prasītājas par savu lēmumu izbeigt atklāto līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru un par savu nodomu uzsākt sarunu procedūru, pamatojoties uz to, ka šajā pirmajā procedūrā iesniegtie piedāvājumi nebija “pieņemami, ņemot vērā piešķiršanas kritērijus, it īpaši piedāvātās cenas, kuras [bija] pārāk augstas salīdzinājumā ar paziņojumā par līgumu izziņoto vērtību”. Paziņojums par lēmumu izbeigt pirmo procedūru tika publicēts 2012. gada 2. oktobrī (OV 2012/S 189-310052).
- 7 Ar 2012. gada 20. septembra vēstuli Parlaments uzaicināja prasītājas un *TMS Limousine* iesniegt piedāvājumu saistībā ar iepirkumu INLO.AO-2012-018-LUX-UTP-05 “Eiropas Parlamenta locekļu pārvadāšana Briselē” neizsludinātā sarunu procedūrā. Šī iepirkuma raksturlielumi būtībā bija tādi paši kā iepriekšējā iepirkuma raksturlielumi, it īpaši attiecībā uz lēsto līguma vērtību, apjomu un piešķiršanas kritērijiem, proti, cenu un iepriekš 3. punktā minētajiem trīs kvalitatīvajiem kritērijiem.
- 8 Sarunu procedūrā abi pretendenti būtībā saglabāja savus sākotnēji iesniegtos piedāvājumus. *TMS Limousine* tomēr piedāvāja mazāku cenu, kas tika noteikta EUR 36,15 stundā, savukārt prasītājas piedāvāja to pašu cenu, ko iepriekš – EUR 34,34 stundā.
- 9 Vēlāk starp Parlamentu un katru no pretendentiem notika divas sanāksmes, kuru noslēgumā prasītājas nedaudz palielināja piedāvāto cenu, to nosakot EUR 34,63 stundā, savukārt *TMS Limousine* samazināja piedāvāto cenu, to nosakot EUR 34,95 stundā.
- 10 Ar 2012. gada 21. decembra elektroniskā pasta vēstuli, kā arī 2013. gada 3. janvāra ierakstītu vēstuli Parlaments paziņoja prasītājām savu lēmumu noraidīt to piedāvājumu, pamatojoties uz to, ka tas netika atzīts par saimnieciski visizdevīgāko piedāvājumu (turpmāk tekstā – “noraidošais lēmums”). Šis piedāvājums ieņēma otro vietu, saņemot 85,39 punktus. Turklāt prasītājas tika informētas par Parlamenta lēmumu piešķirt līguma slēgšanas tiesības *TMS Limousine*, kura saņēma 87,99 punktus (turpmāk tekstā – “piešķiršanas lēmums”). Visbeidzot Parlaments norādīja prasītājām, ka tās varēja

lūgt papildu informāciju par to piedāvājuma noraidīšanas iemesliem, izraudzītā piedāvājuma raksturlielumiem un nosacītajām priekšrocībām, kā arī lūgt sniegt izraudzītā pretendenta nosaukumu. Prasītājas lūdza sniegt šādu papildu informāciju ar 2012. gada 26. decembra elektroniskā pasta vēstuli.

- 11 2013. gada 8. janvārī Parlaments publicēja paziņojumu par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu (OV 2013/S 5-4640).
- 12 2013. gada 10. janvārī Parlaments ar elektroniskā pasta vēstuli un ierakstīto vēstuli nosūtīja savu atbildi uz 2012. gada 26. decembra elektroniskā pasta vēstuli, kurā tas sniedza detalizētu informāciju par katra piedāvājuma vērtēšanu saistībā ar katru piešķiršanas kritēriju, norādot arī galīgo izraudzītā pretendenta piedāvāto cenu (proti, EUR 34,95 stundā).

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

- 13 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2013. gada 1. martā, prasītājas cēla šo prasību, kurā tās prasījumi Vispārējai tiesai būtībā ir šādi:
 - atcelt Parlamenta 2012. gada 3. septembra lēmumu izbeigt “atklāto” iepirkuma procedūru;
 - atcelt Parlamenta 2012. gada 20. septembra lēmumu uzsākt iepirkuma procedūru “ar sarunu procedūru bez izsludināšanas”;
 - atcelt piešķiršanas lēmumu;
 - atzīt par spēkā neesošu ar izraudzīto pretendentu noslēgto līgumu;
 - atlīdzināt tām zaudējumus;
 - piespriest Parlamentam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 14 Parlamenta prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
 - noraidīt kā nepieņemamu prasību atcelt 2012. gada 3. septembra lēmumu izbeigt atklāto procedūru un prasību atcelt 2012. gada 20. septembra lēmumu uzsākt sarunu procedūru;
 - noraidīt kā nepamatotu prasību, kas vērsta pret piešķiršanas lēmumu;
 - noraidīt prasību atzīt līgumu par spēkā neesošu;
 - noraidīt prasību atlīdzināt zaudējumus;
 - piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 15 Pēc tiesneša referenta priekšlikuma Vispārējā tiesa (sestā palāta) nolēma sākt tiesvedības mutvārdu daļu un 1991. gada 2. maija Vispārējās tiesas Reglamenta 64. pantā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros lūdza lietas dalībniekiem precizēt, kurā datumā prasītājas bija saņēmušas Parlamenta 2013. gada 10. janvāra paziņojumu.
- 16 Atbildot uz šo lūgumu, prasītājas norādīja, ka šis paziņojums tika saņemts ar 2013. gada 10. janvāra elektroniskā pasta vēstuli, bet ka tās nevarēja precizēt datumu, kurā tās šo paziņojumu bija saņēmušas ar ierakstīto vēstuli.

- 17 Tika uzklausi lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un viņu atbildes uz jautājumiem, ko Vispārējā tiesa uzdeva 2015. gada 23. aprīļa tiesas sēdē. Tajā, atbildot uz kādu Vispārējās tiesas rakstveida jautājumu, prasītājas apstiprināja, ka tās formāli nelūdz atcelt Parlamenta lēmumu par to piedāvājuma noraidīšanu, kas paziņots ar 2012. gada 21. decembra elektroniskā pasta vēstuli, kā arī 2013. gada 3. janvāra ierakstīto vēstuli.

Juridiskais pamatojums

Par pieņemamību

- 18 Parlaments izvirza iebildi par nepieņemamību attiecībā uz prasību, kas celta pret lēmumiem izbeigt atklāto procedūru un uzsākt sarunu procedūru, atsaucoties uz prasības celšanas termiņa beigšanos. Saistībā ar prasības, kura vērsta pret piešķiršanas lēmumu, pieņemamību Parlaments vienīgi norāda, ka lēmuma pieņemšanu attiecībā uz šo prasību tas atstāj Vispārējās tiesas ziņā.
- 19 Prasītājas apstrīd šo iebildi par nepieņemamību. Tās būtībā norāda, ka publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršana ir sarežģīta darbība, kuras rezultātā līgumslēdzēja iestāde var pieņemt starplēmumus, lai panāktu, ka tiek piešķirtas līguma slēgšanas tiesības. Šajā procesā kāda lēmuma prettiesiskums varētu neparādīties uzreiz, bet atklāties tikai ar nākamajiem lēmumiem. Prasītājas uzskata, ka vienīgi ar piešķiršanas lēmumu, konkrētāk – 2013. gada 10. janvārī izdarīto paziņojumu par to piedāvājuma noraidīšanas iemesliem, atklājās iepriekšējo lēmumu prettiesiskums. No šī paziņojuma izrietot, ka izraudzītā pretendenta piedāvātā cena bija lielāka par to, kuru sākotnēji bija piedāvājušas prasītājas atceltajā procedūrā. Prasītājas, kuras bija iesniegušas augstāku cenu nekā paziņojumā par līgumu minētā lēstā vērtība, uzskata, ka tām nebija neviena iemesla iepriekš apšaubīt šo pamatojumu.
- 20 Attiecībā uz lēmumu izbeigt atklāto procedūru, pat ja tas nav ticis nosūtīts prasītājam, acīmredzami, ka Parlaments ir informējis prasītājas par šo lēmumu ar 2012. gada 3. septembra ierakstīto vēstuli. Turklāt Parlaments publicēja paziņojumu par atklātās procedūras atcelšanu 2012. gada 2. oktobra *Oficiālajā Vēstnesī*.
- 21 Ņemot vērā to, ka prasītājas piedalījās atklātajā procedūrā, lēmums izbeigt minēto procedūru varēja ietekmēt to tiesisko stāvokli un tādējādi par to varēja celt prasību atcelt tiesību aktu. Tomēr ir jākonstatē, ka 2012. gada 3. septembra vēstulē ietvertu lēmumu izbeigt atklāto procedūru prasītājas nebija apstrīdējušas līdz šīs prasības celšanai 2013. gada 1. martā.
- 22 Atbilstoši LESD 263. panta sestajai daļai prasība atcelt tiesību aktu atkarībā no apstākļiem ir jāceļ divos mēnešos pēc tam, kad vai nu tiesību akts ir publicēts, vai darīts zināms prasītājai, vai, ja tas nenotiek, tad no dienas, kad tas tai ir kļuvis zināms. Tā kā prasība atcelt lēmumu, kurš ietverts 2012. gada 3. septembra vēstulē, ir acīmredzami celta, neievērojot termiņu, tā ir acīmredzami nepieņemama.
- 23 Neviens no prasītāju norādītajiem argumentiem šo secinājumu nevar apšaubīt. It īpaši prasītājam pēc tam, kad tās uzzina par minētā lēmuma esamību, ir pienākums saprātīgā termiņā pieprasīt Parlamentam tā pilnu tekstu vai, ja tāda nav, visu vajadzīgo informāciju, lai iegūtu precīzu informāciju par tā saturu un pamatojumu, tādējādi, ka tās var lietderīgi īstenot savas pārsūdzības tiesības (šajā ziņā skat. spriedumu, 2011. gada 20. novembris, *Evropaiki Dynamiki/EIB*, T-461/08, Krājums, EU:T:2011:494, 107. punkts).
- 24 Taču prasītājas nav iesniegušas šādu lūgumu Parlamentam. Tādējādi šī prasība atcelt tiesību aktu ir celta, neievērojot termiņu, ciktāl tā ir vērsta pret lēmumu izbeigt atklāto procedūru.

- 25 Attiecībā uz lēmumu uzsākt sarunu procedūru, par kuru prasītājam paziņots ar 2012. gada 20. septembra ierakstīto vēstuli, [Vispārējai tiesai] pēc savas ierosmes ir jāizvērtē, vai par to var celt prasību atcelt tiesību aktu LESD 263. panta izpratnē, pat ja Parlaments neapstrīd prasības pieņemamību uz šī pamata; faktiski runa ir par absolūtu šķērsli tiesas procesam.
- 26 Atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai par tiesību aktiem vai lēmumiem, par kuriem var celt prasību atcelt tiesību aktu LESD 263. panta izpratnē, ir uzskatāmi tikai tādi pasākumi, kam ir juridiski saistoša iedarbība, kas var ietekmēt prasītāju intereses, būtiskā veidā mainot to tiesisko situāciju (skat. spriedumu, 2008. gada 8. oktobris, *Sogelma/ERA*, T-411/06, Krājums, EU:T:2008:419, 85. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 27 Parasti lēmums organizēt iepirkumu nav nelabvēlīgs, jo ar to ieinteresētajām personām tikai tiek pavērta iespēja piedalīties procedūrā un iesniegt piedāvājumu (spriedums *Sogelma/ERA*, minēts 26. punktā, EU:T:2008:419, 86. punkts). Šajā lietā, tā kā prasītājas ir piedalījušās sarunu procedūrā, lēmums to uzsākt nevar būt tām nelabvēlīgs.
- 28 Turklāt ir jānorāda, ka, lai arī sarunu procedūra var tikt uzsākta tikai konkrētos apstākļos, kā, piemēram, prettiesisku vai nepieņemamu piedāvājumu, kuri iesniegti atklātajā un priekšlaicīgi izbeigtajā procedūrā, gadījumā, kā paredzēts Komisijas 2002. gada 23. decembra Regulas (EK, Euratom) Nr. 2342/2002, ar ko paredz īstenošanas kārtību Padomes Regulai (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam (OV L 357, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “Īstenošanas kārtība”), 127. panta 1. punkta a) apakšpunktā, tomēr tā ir autonoma procedūra, kura atšķiras no jebkuras citas iepirkumu procedūras, it īpaši no atklātās procedūras, Padomes 2002. gada 25. jūnija Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam (OV L 248, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “Finanšu regula”), 91. panta izpratnē (rikojums, 2009. gada 16. decembris, *Bull* u.c./Komisija, T-333/08, EU:T:2009:514, 14. punkts).
- 29 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jākonstatē, ka prasītājas nevar apstrīdēt lēmumu uzsākt sarunu procedūru, kurš tām tika paziņots ar 2012. gada 20. septembra ierakstīto vēstuli.
- 30 Pat ja Parlaments neizvirza iebildi par nepieņemamību attiecībā uz prasību, ciktāl tā ir vērsta uz piešķiršanas lēmumu, pamatojoties uz to, ka tā arī ir celta novēloti, tā kā šajā gadījumā runa ir par absolūtu šķērsli tiesas procesam, [Vispārējai tiesai] pēc savas ierosmes ir jāizvērtē prasības pieņemamība saskaņā ar 1991. gada 2. maija Vispārējās tiesas Reglamenta 113. pantu (šajā ziņā skat. spriedumus, 1993. gada 15. jūnijs, *Matra/Komisija*, C-225/91, Krājums, EU:C:1993:239, 11.–13. punkts, un 2011. gada 15. septembris, *CMB* un *Christof/Komisija*, T-407/07, EU:T:2011:477, 74. punkts).
- 31 No LESD 263. panta sestās daļas formulējuma izriet, ka diena, kurā kļuvis zināms tiesību akts un no kuras sākas termiņš prasības celšanai, ir pakārtota salīdzinājumā ar dienu, kad tiesību akts publicēts vai paziņots (spriedums, 2009. gada 11. marts, *TF1/Komisija*, T-354/05, Krājums, EU:T:2009:66, 33. punkts).
- 32 Pirmkārt, šajā ziņā ir jānorāda, ka prasītājas nav piešķiršanas lēmuma adresātes, pat ja šis pēdējais minētais lēmums ir cieši saistīts ar noraidošo lēmumu, kurš tām ir adresēts. Tādējādi piešķiršanas lēmums prasītājam nav ticis paziņots.
- 33 Otrkārt, ir jākonstatē, ka piešķiršanas lēmums nav tiesību akts, kurš ir jāpublicē *Oficiālajā Vēstnesī* (it īpaši skat. Finanšu regulas 90. panta 1. punktu un Īstenošanas kārtības 118. pantu).
- 34 Turklāt nav runa arī par tādu tiesību aktu, kurš atbilstoši attiecīgās iestādes pastāvīgajai praksei tiek šādi publicēts. Atšķirībā no situācijām, uz kurām attiecas judikatūra par paziņošanas pienākumu (spriedums, 2009. gada 19. jūnijs, *Qualcomm/Komisija*, T-48/04, Krājums, EU:T:2009:212,

43.–58. punkts) un publicēšanas praksi (spriedumi, 2005. gada 15. jūnijs, *Olsen/Komisija*, T-17/02, Krājums, EU:T:2005:218, 72.–87. punkts, un *TF1/Komisija*, minēts 31. punktā, EU:T:2009:66, 34.–36. punkts), ir jākonstatē, ka šajā lietā piešķiršanas lēmums netika publicēts *Oficiālajā Vēstnesī* vai internetā. Parlaments 2013. gada 8. janvārī vienīgi publicēja paziņojumu par liguma slēgšanas tiesību piešķiršanu, kurā tika ietverta īsa informācija, kas neļāva prasītājam lietderīgi īstenot savas pārsūdzības tiesības Eiropas Savienības Tiesā. Tādējādi šis datums nav uzskatāms par prasības atcelt tiesību aktu celšanas termiņa *dies a quo*.

- 35 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jāatsaucas uz datumu, kad prasītājam ir darīts zināms apstrīdētais tiesību akts. No iepriekš minētā faktu izklāsta izriet, ka prasītājas par piešķiršanas lēmuma esamību uzzināja laikā no 2012. gada 21. līdz 26. decembrim, un šis pēdējais minētais datums ir tas, kurā tās lūdza Parlamentam papildu informāciju par minēto lēmumu. Taču šajā brīdī prasītājas precīzi nezināja attiecīgā tiesību akta saturu un pamatojumu, lai varētu lietderīgi īstenot savas pārsūdzības tiesības (šajā ziņā skat. spriedumu *Evropaïki Dynamiki/EIB*, minēts 23. punktā, EU:T:2011:494, 107. punkts).
- 36 Prasītājas varēja lietderīgi īstenot savas pārsūdzības tiesības tikai brīdī, kad tās bija saņēmušas Parlamenta paziņojumu, kurš tika nosūtīts ar elektroniskā pasta vēstuli un ierakstīto vēstuli 2013. gada 10. janvārī.
- 37 Attiecībā uz Savienības tiesību aktu paziņošanas tiesiskumu judikatūrā ir bijusi iespēja precizēt, ka lēmums ir ticis pienācīgi paziņots, ja tas ir darīts zināms tā adresātam un ja tas ir varējis ar to iepazīties (rikojums, 2014. gada 2. oktobris, *Page Protective Services/SEAE*, C-501/13 P, EU:C:2014:2259, 30. punkts), un to izpilda atbilstoša paziņošana ar elektroniskā pasta vēstuli (rikojums *Page Protective Services/SEAE*, minēts iepriekš, EU:C:2014:2259, 31.–33. punkts). Šis pats pamatojums var tikt piemērots šajā lietā attiecībā uz Parlamenta 2013. gada 10. janvāra paziņojumu, ar kuru varēja uzzināt piešķiršanas lēmuma saturu un pamatojumu.
- 38 Tomēr no judikatūras izriet, ka elektroniskā pasta vēstules nosūtīšana nenodrošina pienācīgu tās piegādi adresātam. Elektroniskā pasta vēstule var netikt saņemta tehnisku iemeslu dēļ. Turklāt, pat ja elektroniskā pasta vēstule tik tiešām ir tikusi nogādāta adresātam, pastāv iespēja, ka tās saņemšana nav notikusi tās nosūtīšanas datumā (spriedums *Sogelma/ERA*, minēts 26. punktā, EU:T:2008:419, 77. punkts).
- 39 Šajā lietā Parlaments nosūtīja savu paziņojumu ar elektroniskā pasta vēstuli un ierakstīto vēstuli 2013. gada 10. janvārī. Kā tika minēts iepriekš 16. punktā, prasītājas, atbildot uz Vispārējās tiesas jautājumu, norādīja, ka tās nevarēja precizēt datumu, kurā tās bija saņēmušas šo dokumentu ar ierakstīto vēstuli. Tomēr tās apstiprināja, ka tās bija saņēmušas 2013. gada 10. janvāra elektroniskā pasta vēstuli šajā pašā dienā, un iesniedza tās kopiju.
- 40 No iepriekš minētā izriet, ka 2013. gada 1. martā celtā prasība, kas ir vērsta pret piešķiršanas lēmumu, ir pieņemama, jo tā ir celta, pirms ir beidzies LESD 263. panta sestajā daļā paredzētais divu mēnešu termiņš, kurš pagarināts par fiksētu desmit dienu termiņu, pamatojoties uz apsvērumiem par attālumu.
- 41 Ņemot vērā to, ka prasītājas formāli nav lūgušas atcelt Parlamenta lēmumu par to piedāvājuma noraidīšanu, Parlaments tiesas sēdē izteica iebildumus par prasības, ciktāl tā ir vērsta pret piešķiršanas lēmumu, pieņemamību, norādot uz iespējamu interesi celt prasību neesamību.
- 42 Tā kā intereses celt prasību neesamība ir absolūts šķērslis tiesas procesam, kuru Savienības tiesa var pārbaudīt pēc savas ierosmes, ir jānorāda, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru prasība atcelt tiesību aktu, ko ir cēlusi fiziska vai juridiska persona, ir pieņemama tikai tad, ja šādai personai ir interese, lai pārsūdzētais akts tiktu atcelts. Šāda interese prasa, lai pārsūdzētā akta atcelšanai pašai par sevi var būt

tiesiskas sekas un tādējādi prasības rezultātā var rasties priekšrocības lietas dalībniekam, kurš to ir cēlis (spriedums, 2014. gada 23. maijs, *European Dynamics Luxembourg/ECB*, T-553/11, EU:T:2014:275, 94. punkts).

- 43 Ja pretendenta piedāvājums ir noraidīts tādēļ, ka pēc piedāvājumu salīdzināšanas līguma slēgšanas tiesības ir tikušas piešķirtas vienīgi citam pretendentam, noraidītā pretendenta interese celt prasību par piešķiršanas lēmumu nav atkarīga no tā, vai ir atcelts lēmums, ar kuru noraidīts tā piedāvājums.
- 44 Piešķiršanas lēmuma atcelšanas gadījumā Parlamentam būtu jāveic pasākumi, lai izpildītu šādu spriedumu (šajā ziņā skat. spriedumu *Evropaïki Dynamiki/EIB*, minēts 23. punktā, EU:T:2011:494, 66. punkts). Šajā gadījumā prasītājam ir interese celt prasību atcelt apstrīdēto piešķiršanas lēmumu, lai Parlaments saskaņā ar LESD 266. pantā paredzēto pienākumu pietiekami atjaunotu to sākotnējo stāvokli, vajadzības gadījumā izmaksājot atbilstošu finansiālu kompensāciju, kā tās turklāt ir prasījušas šajā lietā.
- 45 Šajos apstākļos prasītājam ir interese celt prasību par piešķiršanas lēmumu, kas nozīmē, ka to prasība atcelt šo lēmumu ir pieņemama.

Par lietas būtību

- 46 Prasības atbalstam prasītājas izvirza divus pamatus saistībā ar, pirmkārt, pretendentu vienlīdzības principa pārkāpumu un, otrkārt, Īstenošanas kārtības 127. panta 1. punkta a) apakšpunkta, ar kuru ir aizliegts būtiski grozīt līguma sākotnējos nosacījumus, pārkāpumu.

Par pirmo pamatu attiecībā uz vienlīdzības principa pārkāpumu

– Lietas dalībnieku argumenti

- 47 Izvirzot pirmo pamatu, prasītājas norāda, ka, pieņemot, ka izraudzītā pretendenta cena tiek uzskatīta par pieņemamu sarunu procedūrā, Parlaments ir pārkāpis pretendentu vienlīdzības principu, jo tās ir piedāvājušas nedaudz zemāku cenu, kuru Parlaments atklātajā procedūrā bija atzinis par nepieņemamu. Tādējādi, kā uzskata prasītājas, ir jāatceļ lēmums izbeigt atklātā iepirkuma procedūru, lēmums uzsākt iepirkuma procedūru "sarunu veidā bez izsludināšanas" un piešķiršanas lēmums pēdējā minētajā iepirkuma procedūrā.
- 48 Prasītājas norāda, ka Parlaments 2012. gada 3. septembra vēstulē nepārprotami ir norādījis, ka vienīgi piedāvātās cenas bija tās, kuras pamatoja lēmumu izbeigt atklāto procedūru. Turklāt pēc tam sarunas, kuras norisinājās sarunu procedūrā, esot attiekušās tikai uz piedāvājumu cenu. Parlaments nekad neesot lūdzis prasītājam uzlabot to tehniskos piedāvājumus.
- 49 Prasītājas apstrīd Parlamenta rīcību, kurš galu galā ir pieņēmis izraudzītā pretendenta piedāvājumu par augstāku cenu nekā to, kuru prasītājas sākotnēji bija piedāvājušas, lai arī prasības attiecībā uz kvalitāti tika samazinātas. Šajā ziņā tās norāda, ka Parlaments ir samazinājis sniedzamo pakalpojumu apjomu, tos samazinot no aptuveni 400 000 nobrauktām stundām līdz aptuveni 300 000 nobrauktām stundām attiecībā uz visu līguma ilgumu.
- 50 Ņemot vērā iepriekš minēto, prasītājas uzskata, ka Parlaments ir pārkāpis pretendentu vienlīdzības principu, kā arī Finanšu regulas 101. pantu un Īstenošanas kārtības 127. panta 1. punkta a) apakšpunktu.

- 51 Replikas posmā prasītājas apstrīd Parlamenta argumentu par to, ka tās nav sapratušas iepirkumā paredzēto pakalpojumu apjomu. Faktiski specifikācijās esot bijis norādīts daudz lielāks pakalpojumu apjoms nekā paziņojumā par līgumu norādītais. Atšķirību gadījumā specifikācijām esot prioritāte salīdzinājumā ar paziņojumu par līgumu. Tādējādi prasītājas esot pareizi novērtējušas pakalpojumu apjomu.
- 52 Tomēr tiesas sēdē prasītājas, atbildot uz Vispārējās tiesas jautājumu, atzina, ka tās sākotnēji bija pārvērtējušas sniedzamo pakalpojumu apjomu, kas tām licis nedaudz paaugstināt piedāvāto cenu sarunu procedūrā.
- 53 Prasītājas atzīst, ka līguma sākotnējie tehniskie nosacījumi nav tikuši būtiski grozīti. Līdz ar to tās uzskata, ka Parlaments nevarēja piešķirt līguma slēgšanas tiesības par augstāku cenu nekā tā, kuru tas bija atzinis par nepieņemamu atklātajā procedūrā.
- 54 Visbeidzot prasītājas saistībā ar Finanšu regulas 101. pantu piebilst, ka tās nepārmet Parlamentam pamatojuma nenorādīšanu, bet gan pamatojuma nepareizību, jo to iesniegtais piedāvājums atklātajā procedūrā nebija pieņemams.
- 55 Parlaments noraida prasītāju argumentus.

– Vispārējās tiesas vērtējums

- 56 Iesākumā ir jānorāda, ka prasītāju iebildumi ir jāizvērtē vienīgi, ciktāl tie attiecas uz atbalstu prasībai atcelt piešķiršanas lēmumu, jo par nepieņemamu ir atzīta prasība atcelt pārējos lēmumus (skat. iepriekš 20.–45. punktu).
- 57 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru LESD 263. panta sestajā daļā paredzētais prasības termiņš ir absolūta rakstura, un Savienības tiesiskā regulējuma procesuālo termiņu jomā stingra piemērošana atbilst tiesiskās noteiktības prasībai un nepieciešamībai novērst jebkādu diskrimināciju vai patvaļīgu rīcību tiesvedībā (rikojumi *Page Protective Services/SEAE*, minēts 37. punktā, EU:C:2014:2259, 21. un 37. punkts, un 2010. gada 5. februāris, *Pro humanum*/Komisija, T-319/09, EU:T:2010:29, 7. punkts).
- 58 Ja tiktu atļauts, ka prasītājs ar prasību atcelt lēmumu varētu atsaukties uz prettiesiskumu saistībā ar agrāku tiesību aktu, kura atcelšanu tas varēja lūgt, tas ļautu netieši apstrīdēt agrākus lēmumus, kuri netika apstrīdēti termiņā, kas paredzēts prasības celšanai LESD 263. pantā, tādējādi apejot šo termiņu (šajā ziņā skat. spriedumu, 1995. gada 29. jūnijs, Spānija/Komisija, C-135/93, Krājums, EU:C:1995:201, 17. punkts).
- 59 Šajā lietā ir jākonstatē, ka prasītāju argumentus par atklātajā procedūrā, kura priekšlaicīgi tika izbeigta, iesniegto piedāvājumu pieņemamību saistībā ar piešķiršanas kritērijiem Vispārējā tiesa nevar ņemt vērā, izvērtējot prasību atcelt piešķiršanas lēmumu, kurš tika pieņemts sarunu procedūras noslēgumā, kura ir autonoma procedūra, kas atšķiras no jebkuras citas iepirkumu procedūras (rikojums *Bull* u.c./Komisija, minēts 28. punktā, EU:T:2009:514, 14. punkts). Kā norādīts iepriekš, jebkurš cits secinājums ļautu prasītājam apstrīdēt lēmumu izbeigt atklāto procedūru, kurš, tā kā nav ticis apstrīdēts paredzētajos termiņos, ir kļuvis galīgs attiecībā uz tiem, kuri to bija varējuši apstrīdēt (spriedums, 2001. gada 15. februāris, *Nachi Europe*, C-239/99, Krājums, EU:C:2001:101, 37. punkts).
- 60 Tas pats attiecas uz prasītāju argumentiem, ar kuriem tiek apstrīdēts piešķiršanas lēmuma pamatojums, ciktāl tie vienīgi attiecas uz iespējamo lēmuma izbeigt atklāto procedūru prettiesiskumu. Šajā ziņā prasības pieteikuma 45. punktā prasītājas apgalvo, ka šī procedūra nevarēja tikt pamatoti izbeigta piedāvājumu nepieņemamības dēļ. Tā kā tas, ka piedāvājumi nebija pieņemami, jau tika konstatēts ar lēmumu izbeigt atklāto procedūru, tas vairs nevar tikt apstrīdēts ar prasību atcelt piešķiršanas lēmumu.

- 61 Tādējādi šīs prasības mērķiem nevar tikt izvērtēts tas, vai Parlaments pamatoti atsaucās uz saņemto piedāvājumu nepieņemamību, lai pamatotu savu lēmumu izbeigt atklāto procedūru. Līdz ar to Vispārējā tiesa, nelemjot par tā secinājuma pamatojumu, kuru izdara Parlaments atklātās procedūras noslēgumā (proti, saņemto piedāvājumu nepieņemamība), vienīgi pārbaudīs, vai šim secinājumam var būt kādas sekas sarunu procedūrā.
- 62 Atbilstoši Finanšu regulas 89. panta 1. punktam visi publiskā iepirkuma līgumi, kurus pilnīgi vai daļēji finansē no Savienības budžeta, atbilst pārskatāmības, proporcionalitātes, vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas principiem.
- 63 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru vienlīdzīgas attieksmes princips noteic, ka līdzīgas situācijas nevar tikt kvalificētas atšķirīgi un dažādas situācijas savukārt nevar tikt aplūkots vienādi, ja vien tādi pieejai nav objektīva pamata (spriedums, 2014. gada 11. jūnijs, *Communicaid Group*/Komisija, T-4/13, EU:T:2014:437, 50. punkts).
- 64 Publiskā iepirkuma jomā līgumslēdzējai iestādei katrā procedūras posmā tostarp ir jānodrošina visu pretendentu vienlīdzīgas attieksmes un tā rezultātā arī to iespēju vienlīdzības ievērošana. Tāpat vienlīdzīgas attieksmes princips nozīmē, ka pretendentiem ir jāatrodas vienlīdzīgā situācijā gan tad, kad viņi sagatavo savus piedāvājumus, gan arī tad, kad tos vērtē līgumslēdzēja iestāde (spriedums *Communicaid Group*/Komisija, minēts 63. punktā, EU:T:2014:437, 51. punkts).
- 65 Tas konkrētāk nozīmē, ka piešķiršanas kritērijiem specifikācijās vai paziņojumā par līgumu ir jābūt formulētiem tā, lai ikviens pietiekami informēts un samērā rūpīgs pretendents varētu tos interpretēt vienveidīgi, un ka piedāvājumu vērtēšanā šie kritēriji ir jāpiemēro objektīvi un vienādi visiem pretendentiem (spriedums *Communicaid Group*/Komisija, minēts 63. punktā, EU:T:2014:437, 52. punkts).
- 66 Vispārējā tiesa uzskata, ka prasītājas nav juridiski pietiekami pierādījušas, ka Parlaments ir pārkāpis šos principus.
- 67 Pirmkārt, jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru, lai arī līgumslēdzēja iestāde var uzsākt sarunu procedūru tikai konkrētos apstākļos, kā, piemēram, prettiesisku vai nepieņemamu piedāvājumu, kuri iesniegti atklātajā un priekšlaicīgi izbeigtajā procedūrā, gadījumā, kā paredzēts Īstenošanas kārtības 127. panta 1. punkta a) apakšpunktā, tomēr tā ir autonoma procedūra, kura atšķiras no jebkuras citas iepirkumu procedūras, it īpaši no atklātās procedūras (rikojums *Bull* u.c./Komisija, minēts 28. punktā, EU:T:2009:514, 14. punkts).
- 68 Judikatūrā arī ir precizēts, ka pēc iepirkuma procedūras atcelšanas šī procedūra tika izbeigta un līgumslēdzēja iestāde var pilnīgi brīvi izlemt, kā rīkoties tālāk (spriedums *Sogelma*/ERA, minēts 26. punktā, EU:T:2008:419, 136. punkts).
- 69 Prasītājas neizvirza nevienu argumentu, kas ļautu secināt, ka pretendentu vienlīdzīgas attieksmes princips būtu bijis pārkāpts sarunu procedūrā. Kā pareizi ir norādījis Parlaments, nav iespējams salīdzināt prasītāju cenas piedāvājumu atklātajā procedūrā ar izraudzītā pretendenta cenas piedāvājumu sarunu procedūrā, jo tās ir divas dažādas procedūras.
- 70 Turklāt divu dažādu procedūru kontekstā nebūtu loģiski uzskatīt, ka prasītāju piedāvātā cena pirmajā procedūrā, kā rezultātā līgumslēdzēja iestāde secināja, ka piedāvājumi bija nepieņemami, ir jāuzskata par nepārkāpjamu maksimālo sliekšni otrajā procedūrā, kurai ir cita būtība.
- 71 Šajā lietā diskriminācija būtu bijusi tad, ja vienā un tajā pašā procedūrā, šajā gadījumā – sarunu procedūrā, līgumslēdzēja iestāde atšķirīgi būtu izskatījusi līdzīgus pretendentu piedāvājumus. Tomēr prasītājas šādu apgalvojumu nav izteikušas.

- 72 Otrkārt, pieņemot, ka prasītāju situācija atklātajā procedūrā varētu tikt uzskatīta par salīdzināmu ar izraudzītā pretendenta situāciju sarunu procedūrā, kas tā nav, līguma slēgšanas tiesību piešķiršanā saskaņā ar saimnieciski visizdevīgāko piedāvājumu cena ir tikai viens no četriem piešķiršanas kritērijiem. Tādējādi līgumslēdzēja iestāde var piešķirt līguma slēgšanas tiesības pretendentam, kurš piedāvā augstāku cenu, bet kura piedāvājums ir labākas kvalitātes, ņemot vērā pārējos paredzētos piešķiršanas kritērijus, kā tas bija šajā lietā. Jānorāda, ka prasītājas neapstrīd, ka izraudzītā pretendenta piedāvājums bija labākas kvalitātes nekā to piedāvājums, ņemot vērā piešķiršanas kritērijus.
- 73 Līdz ar to iebildums, kas izriet no vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpuma, ir jānoraida.
- 74 Neviens no citiem prasītāju norādītajiem argumentiem šo secinājumu nevar apšaubīt.
- 75 Arguments par to, ka sarunas attiecās vienīgi uz piedāvājumu cenu, nav pamatots. No tostarp 2012. gada 13. un 28. novembra sanāksmju protokoliem izriet, ka sarunas attiecās tostarp arī uz iesaistīto mehānisko transportlīdzekļu (hibrīda mehānisko transportlīdzekļu) raksturlielumiem.
- 76 Tas pats attiecas uz argumentu par to, ka Parlaments esot samazinājis prasības attiecībā uz kvalitāti un sniedzamo pakalpojumu apjomu, tos samazinot no 400 000 līdz 300 000 nobrauktām stundām. Šis arguments balstās uz prasītāju pieļauto pārpratumu, kā tostarp izriet no 2012. gada 28. novembra sarunu sanāksmes protokola un kā prasītājas ir atzinušas tiesas sēdē (skat. iepriekš 52. punktu). Līdz ar to nav jānosaka, vai, kā apgalvo prasītājas, atšķirību gadījumā specifikācijām ir prioritāte pār paziņojumu par līgumu. Turklāt jānorāda, ka replikā prasītājas atzīst, ka tehniskie nosacījumi (kas nav pakalpojumu apjoms) nav tikuši grozīti.
- 77 Vispārējā tiesa turklāt uzskata, ka argumenti par iespējamo Finanšu regulas 101. panta un Īstenošanas kārtības 127. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpumu nevar tikt atbalstīti.
- 78 Ciktāl prasītājas pārmet Parlamentam, ka tas ir pārkāpis šīs tiesību normas, kļūdaini pamatojot lēmumus izbeigt atklāto procedūru un uzsākt sarunu procedūru, šie argumenti nevar tikt atbalstīti iepriekš 20.–29. punktā minēto iemeslu dēļ. Ciktāl šie argumenti ir vērsti pret piešķiršanas lēmumu un būtībā pievienojas iepriekš 63.–76. punktā izvērtētajiem argumentiem, tie ir jānoraida tādu pašu minētajos punktos norādīto iemeslu dēļ.
- 79 Ņemot vērā iepriekš minēto, pirmais pamats ir jānoraida kā daļēji nepieņemams un daļēji nepamatots.

Par otro pamatu attiecībā uz līguma sākotnējo nosacījumu būtisku grozīšanu

– Lietas dalībnieku argumenti

- 80 Ar otro pamatu prasītājas norāda, ka Parlaments, piešķirot līguma slēgšanas tiesības par augstāku cenu nekā tā, kuru iepriekš tas bija atzinis par nepieņemamu (proti, EUR 34,95 stundā, ko piedāvāja izraudzītais pretendents, nevis EUR 34,45 stundā, kuru sākotnēji bija piedāvājušas prasītājas), ir būtiski grozījis līguma sākotnējos nosacījumus, tādējādi pārkāpjot Īstenošanas kārtības 127. panta 1. punkta a) apakšpunktu.
- 81 Prasītājas uzskata, ka saskaņā ar judikatūru sarunu procedūras izmantošana nevar dot iespēju būtiski grozīt līguma sākotnējos nosacījumus.
- 82 Parlaments uzskata, ka otrais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

– Vispārējās tiesas vērtējums

- 83 Atbilstoši Īstenošanas kārtības 127. panta 1. punkta a) apakšpunktam līgumslēdzējas iestādes var uzsākt sarunu procedūru pēc līguma paziņojuma publicēšanas, lai kāda arī būtu līguma plānotā vērtība, ja piedāvājumi, kas ir neregulāri vai nepieņemami, jo īpaši attiecībā uz izvēles vai piešķiršanas kritērijiem, ir iesniegti, atbildot uz uzsāktu vai ierobežotu procedūru vai konkursa dialogu, kas ir iepriekš izbeigts, ciktāl līguma sākotnējie nosacījumi, kas noteikti aicinājuma piedalīties izsolē dokumentos, kuri minēti Īstenošanas kārtības 130. pantā, netiek būtiski mainīti, neskarot 2. punkta piemērošanu.
- 84 Saistībā ar šo pamatu vienīgais izvērtējamais iespējamais būtiskais nosacījumu grozījums ir grozījums attiecībā uz cenu. Replikā prasītājas ir atteikušas no šī pamata otrās daļas attiecībā uz pakalpojumu apjomu un arī ir norādījušas, ka tās neuzskata, ka Parlaments ir grozījis līguma tehniskos nosacījumus. Turklāt, kā izklāstīts iepriekš 52. un 76. punktā, prasītāju argumenti attiecībā uz pakalpojumu apjoma iespējamo grozījumu balstās uz to pārpratumu.
- 85 Prasītājas uzskata, ka līguma sākotnējo nosacījumu būtisks grozījums izriet no tā, ka Parlaments līguma slēgšanas tiesības ir piešķīris par augstāku cenu nekā tā, kuru prasītājas sākotnēji bija piedāvājušas un kura tika atzīta par nepieņemamu.
- 86 Šiem argumentiem nevar piekrist.
- 87 Pirmkārt, prasītājas neapstrīd, ka kopējā lēstā līguma vērtība palika nemainīga, proti, no EUR 10 000 000 līdz 12 000 000 uz maksimālo četru gadu laikposmu.
- 88 Otrkārt, ne Īstenošanas kārtības 127. panta 1. punkta a) apakšpunktā, ne Īstenošanas kārtības 130. pantā (uz kuru ir atsauce iepriekš minētajā tiesību normā) nav ieteikts, ka kāda pretendenta piedāvātā cena atklātajā procedūrā ir jāuzskata par līguma sākotnējo nosacījumu, kuru nedrīkst būtiski grozīt. Tieši pretēji, Īstenošanas kārtības 130. pants ļauj uzskatīt, ka līguma sākotnējos nosacījumos tostarp ir iekļauti izslēgšanas un atlases kritēriji, piešķiršanas kritēriji un to sadalījums, kā arī tehniskās specifikācijas. Tomēr prasītājas neatsaucas uz šo elementu būtiskiem grozījumiem.
- 89 Treškārt, iepriekš 67.–72. punktā norādīto iemeslu dēļ nebūtu loģiski uzskatīt, ka prasītāju piedāvātā cena atklātajā procedūrā ir jāuzskata par nepārkāpjamu maksimālo robežvērtību citā procedūrā, it īpaši, ja līguma slēgšanas tiesības tiek piešķirtas saimnieciski visizdevīgākajam piedāvājumam (proti, izvērtējot arī kvalitātes kritērijus un tādējādi neaprobežojoties ar piedāvāto cenu).
- 90 Prasītāju citētā judikatūra nepamato to otro pamatu, jo tā attiecas uz faktiskiem un tiesiskiem apstākļiem, kuri nav salīdzināmi ar šajā lietā esošajiem.
- 91 2008. gada 19. jūnija spriedums *pressetext Nachrichtenagentur* (C-454/06, Krājums, EU:C:2008:351) attiecas uz valsts iestāžu izdarītajiem grozījumiem spēkā esošā publiskā iepirkuma līgumā, ņemot vērā Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīvu 92/50/EEK par procedūru koordinēšanu valsts pakalpojumu līgumu piešķiršanai (OV L 209, 1. lpp.). Atbilstoši judikatūrai, pat ja direktīvas par pakalpojumu publisko iepirkumu nav piemērojamas Savienības iestādes veiktajiem publiskajiem iepirkumiem, pret minēto iestādi var vērsties, atsaucoties uz noteikumiem vai principiem, kas iekļauti vai izriet no šīm direktīvām, ja šie paši noteikumi šķiet tādi, kuros īpaši ir pārņemti Līguma pamatnoteikumi un vispārējie tiesību principi, kas ir tieši piemērojami Savienības iestādei (spriedums, 2012. gada 12. decembris, *Evropaiki Dynamiki/EFSA*, T-457/07, EU:T:2012:671).
- 92 Tomēr attiecīgās Direktīvas 92/50 tiesību normas nebija salīdzināmas ar Īstenošanas kārtības 127. panta 1. punkta a) apakšpunktu. Tādējādi spriedums *pressetext Nachrichtenagentur*, minēts 91. punktā (EU:C:2008:351), nav būtisks šīs lietas mērķiem. Katrā ziņā ir jākonstatē, ka izdarītie grozījumi spēkā esošā līgumā bija citāda rakstura nekā prasītāju minētais grozījums šajā lietā.

- 93 Tādi paši apsvērumi ir par 2009. gada 4. jūnija spriedumu Komisija/Grieķija (C-250/07, Krājums, EU:C:2009:338), kurš attiecas uz iespējamiem tehnisko specifikāciju grozījumiem divās iepirkuma procedūrās, un par Padomes 1993. gada 14. jūnija Direktīvas 93/38/EEK, ar ko koordinē līgumu piešķiršanas procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un telekomunikāciju nozarē (OV L 199, 84. lpp.), normām, kuras arī nav salīdzināmas ar Īstenošanas kārtības 127. panta 1. punkta a) apakšpunktu.
- 94 Tādējādi no šiem spriedumiem nevar secināt, ka līguma slēgšanas tiesību piešķiršana sarunu procedūrā izraudzītajam pretendētā, kurš ir piedāvājis augstāku cenu nekā cita pretendenta piedāvātā cena atklātajā procedūrā, nenovēršami izriet no tā, ka ir būtiski grozīti līguma sākotnējie nosacījumi pretēji Īstenošanas kārtības 127. panta 1. punkta a) apakšpunktam.
- 95 Ņemot vērā iepriekš minēto, otrais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par līguma spēkā neesamību

– Lietas dalībnieku argumenti

- 96 Prasītājas lūdz Vispārējo tiesu atzīt par spēkā neesošu ar izraudzīto pretendentu noslēgto līgumu apgalvoto trūkumu dēļ.
- 97 Šī lūguma atbalstam prasītājas atsaucas uz Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu (OV L 298, 1. lpp.) 116. panta 1. punkta otro daļu, Komisijas 2012. gada 29. oktobra Deleģētās regulas (ES) Nr. 1268/2012 par Regulas Nr. 966/2012 piemērošanas noteikumiem (OV L 362, 1. lpp.) 166. panta 2. punktu, Padomes 1989. gada 21. decembra Direktīvu 89/665/EEK par to normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu, kuri attiecas uz izskatīšanas procedūru piemērošanu, piešķirot piegādes un uzņēmuma līgumus valsts vajadzībām (OV L 395, 33. lpp.), un Tiesas judikatūru.
- 98 Parlaments uzskata, ka tas nav pieļāvis nekādas nelikumības iepirkumā un ka līdz ar to lūgums atzīt līgumu par spēkā neesošu ir acīmredzami nepamatots.

– Vispārējās tiesas vērtējums

- 99 Ņemot vērā to, ka pirmais un otrais pamats tika noraidīti kā daļēji nepieņemami un daļēji nepamatoti, lūgums atzīt par spēkā neesošu ar izraudzīto pretendentu noslēgto līgumu arī ir jānoraida.

Par prasību atlīdzināt zaudējumus

– Lietas dalībnieku argumenti

- 100 Saistībā ar prasību atlīdzināt ciestos zaudējumus prasītājas uzskata, ka, ja nebūtu notikusi Parlamenta iespējamā prettiesiskā rīcība, to piedāvājums būtu bijis saimnieciski visizdevīgākais. Tādējādi tām būtu bijušas nopietnas izredzes iegūt līguma slēgšanas tiesības, lai gan līgumslēdzējai iestādei ir tiesības atteikties piešķirt līguma slēgšanas tiesības. Ņemot vērā lēsto peļņas daļu (proti, EUR 1,9 stundā) un plānoto pakalpojumu apjomu (105 000 stundas gadā), prasītājas uzskata, ka ciestie zaudējumi sasniedz EUR 199 500. gadā. Replikā prasītājas precizē, ka to peļņas zudums sasniedz EUR 217 161,7. gadā, proti, EUR 868 646,8 par visu līguma laikposmu.
- 101 Parlaments uzskata, ka prasība atlīdzināt zaudējumus ir jānoraida kā nepamatota.

– Vispārējās tiesas vērtējums

- 102 Saskaņā ar LESD 340. panta otro daļu, “ja pastāv tādas saistības, kas nav līgumsaistības, Savienība saskaņā ar vispārējiem tiesību principiem, kas kopīgi visu dalībvalstu tiesību sistēmām, novērš jebkādu kaitējumu, ko radījušas Savienības iestādes vai to darbinieki, pildot savus pienākumus”.
- 103 Saskaņā ar judikatūru Savienības ārpuslīgumiskā atbildība par tās iestāžu nelikumīgu rīcību LESD 340. panta otrās daļas izpratnē ir pakļauta vairākiem nosacījumiem, proti, iestādei pārmestajai rīcībai jābūt nelikumīgai, zaudējumiem ir patiesi jāpastāv un ir jāpastāv cēloņsakarībai starp attiecīgo rīcību un zaudējumiem (spriedumi, 1997. gada 11. jūlijs, *Oleifici Italiani*/Komisija, T-267/94, Krājums, EU:T:1997:113, 20. punkts, un 2008. gada 9. septembris, *MyTravel*/Komisija, T-212/03, Krājums, EU:T:2008:315, 35. punkts). Ar nosacījumu par iestādes prettiesisku rīcību tiek prasīts, ka ir jābūt notikušam tiesību normas, ar kuru tiek piešķirtas tiesības privātpersonām, pietiekami būtiskam pārkāpumam (spriedums *MyTravel*/Komisija, minēts iepriekš, EU:T:2008:315, 29. punkts).
- 104 Tā kā šie nosacījumi ir kumulatīvi, ņemot vērā Vispārējās tiesas secinājumu attiecībā uz Parlamenta prettiesiskas rīcības neesamību, ir jānoraida prasība atlīdzināt zaudējumus, neizvērtējot pārējos nosacījumus.
- 105 Ņemot vērā iepriekš minēto, prasība kopumā ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 106 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājam spriedums ir nelabvēlīgs, tām jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Parlamenta prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (sestā palāta)

nospriež:

- 1) **prasību noraidīt;**
- 2) ***Direct Way un Directway Worldwide* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

Frimodt Nielsen

Dehousse

Collins

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2015. gada 29. oktobrī.

[Paraksti]